

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยรวมทั้งประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ได้เริ่มเข้าสู่กระแสใหม่ของการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า สังคมความรู้ (knowledge society) และระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (knowledge-based economy) ที่ใช้ความรู้และนวัตกรรม (innovation) เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาและการผลิตมากกว่าเงินทุนและแรงงาน การพัฒนาความรู้ใหม่และเทคโนโลยีใหม่ จำเป็นต้องใช้การวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับฐานความรู้ของประเทศไทย (ไพรัช ธัชยพงษ์, ภัทรพงศ์ อินทรกำนิด และชนพล วีราสา, 2544, หน้า 1) ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology) ทำให้เกิดการประยุกต์ใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง ทั้งในวงการธุรกิจและการพัฒนาสังคม ระบบสื่อสาร โทรคมนาคมที่ทันสมัย ทำให้ปัญหาในเรื่องระบบทางและเวลาลดลง อันเนื่องมาจากความเจริญทางวิถีพัฒนาการของเทคโนโลยีไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (microelectronics) และเทคโนโลยีเครือข่าย (network technology) (ไพรัช ธัชยพงษ์ และพิเชฐ คุรุคงวนะ, 2541, หน้า 1-2)

เทคโนโลยีสารสนเทศมีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศราย ๆ ด้าน โดยเฉพาะระบบสารสนเทศทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจอุตสาหกรรม สาธารณสุข สิ่งแวดล้อมและด้านเกษตรกรรม กลุ่มผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีหลากหลายกลุ่ม ตั้งแต่เด็กและเยาวชน ประชาชนทั่วไป นักวิชาการ พ่อค้า นักธุรกิจ ตลอดจนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ (ณรงค์ สมพงษ์, 2543, หน้า 200) ทางด้านการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยยกระดับการศึกษาของไทยให้สูงขึ้น โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา มีการส่งเสริมการเรียนรู้โดยอาศัยเทคโนโลยีทางด้านการสื่อสาร เช่น การศึกษาผ่านดาวเทียม การจัดตั้งเครือข่ายโรงเรียน (schoolnet) ระหว่างโรงเรียนในระดับมัธยม ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ส่วนในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ได้มีแนวทางการจัดมหาวิทยาลัยออนไลน์ (virtual university) เพื่อให้เกิดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดบริการทางการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในรูปของการศึกษาในระบบการให้การศึกษาต่อเนื่องแก่ผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน (re-training) และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (long-life learning) เน้นการให้บริการด้านการเรียนรู้ภายใต้หลักการสำคัญคือความยืดหยุ่น ความสามารถในการเข้าถึง (accessibility and affordability) คุณภาพ และความสามารถในการรวมความรู้ (พรรณี เกษกมล, 2543, หน้า 53)

เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ในเทคโนโลยีสารสนเทศคือ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ โทรคมนาคมที่ทันสมัย เช่น ดาวเทียมและสีนไนโตรเจน เพื่อการติดต่อในข่ายงานที่ครอบคลุมทั่วโลกให้ได้สารสนเทศในชั่วพริบตา (กิตานันท์ มลิทอง, 2543, หน้า 314) คอมพิวเตอร์หรือเครื่อข่ายใดที่เชื่อมต่อ กับระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต (internet) หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์โลก (international network) จะสามารถถูกต่อสื่อสารเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสนทนากันได้ตลอด 24 ชั่วโมง ลักษณะของข้อมูลที่ปรากฏในเครือข่ายมีทั้งข้อมูลที่เป็นตัวอักษร รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง หรือประกาย ในรูปแบบของสื่อประสม (multimedia) เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักวิชาการ และนักวิจัยทั่วโลก รวมทั้งยังเป็นแหล่งศึกษาเพื่อการพัฒนาเครือข่าย โดยให้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ลัคดา จิตตคุณตานันท์, 2544, หน้า 56) ในขณะเดียวกัน อินเทอร์เน็ตยังได้เข้ามานีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทำให้วิถีชีวิตของเรางาน สัมมัย และทันเหตุการณ์อยู่เสมอ ข้อมูลข่าวสารที่เสนอใน อินเทอร์เน็ตจะมีมากหลายรูปแบบเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้ทุกกลุ่ม

* ข้อมูลต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตส่วนมากแล้วจะอยู่ในรูปที่เรียกว่า “รูปเพจ” หรือ “หน้าของเอกสารเว็บ” เอกสารเว็บที่ว่านี้เรียกเดิม ๆ ว่า “เวลค์ไวด์เว็บ” (World Wide Web หรือ WWW) เป็นรูปแบบของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เรียกคุณจากคอมพิวเตอร์ได้ (โดยใช้โปรแกรม “บราวเซอร์” ทำหน้าที่แสดงขึ้นมา) และที่พิเศษก็คือ มีการเชื่อมโยงหรือ “ลิงค์” (link) ไปยังเอกสารอื่น ๆ ได้จากจุดต่าง ๆ ในหน้าเอกสารนั้น (วงศ์ประชา จันทร์สมวงศ์, 2542, หน้า 27) การใช้ เวลค์ไวด์เว็บ กันอย่างแพร่หลาย ทำให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาบูรณาการกับการประยุกต์ ใช้งานอื่น ๆ อีกหลายด้าน รวมถึงการประยุกต์ใช้ทางการศึกษา มีการจัดทำเป็นเว็บการเรียนรู้ รูปแบบต่าง ๆ เช่น การเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย (Web Base Instruction หรือ WBI) และ มหาวิทยาลัยโทรศัพท์ เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องและทันกับยุคสมัย (รีวัตต์ ศิริกุบาล, 2543, หน้า 47-48)

การนำเว็บมาใช้ในวงการศึกษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินและเกิดแรงจูงใจในการ เรียนรู้ นอกเหนือห้องเรียนที่เป็นสาระสำคัญแล้ว เว็บยังให้โอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้ และประสบการณ์ใหม่ ๆ สำหรับผู้เรียนทั่วโลกจะมีโอกาสศึกษาหาความรู้ได้อย่างทั่วถ้วน กัน เป็นสื่อกลางที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนรู้ และสร้างศักยภาพให้แก่ตนเอง สนับสนุนการสร้าง เครือข่ายการเรียนรู้ และการออกแบบทรัพยากรที่ดี (พรรภี เกษกมล, 2543, หน้า 51) การใช้สื่อ มัลติมีเดียแบบออนไลน์ (online) หรือ เว็บ บนระบบอินเทอร์เน็ตนี้ ทำให้เป็นที่มาของชุมชนความรู้ มหาศาล มีผู้พัฒนาสื่อ นับหมื่นนับแสนคนอยู่ตามศูนย์ต่าง ๆ ดำเนินการผลิตและป้อนข้อมูลเข้าไป ยังคอมพิวเตอร์แม่ข่ายในระบบอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงติดต่อเข้าไปใน

ระบบได้กีจกรรมเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ (พรพีໄລ เลิศวิชา, 2544, หน้า 9) ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางวิชาการจากที่ต่าง ๆ ข้อมูลทางวิศวกรรม ศิลปกรรม สังคมศาสตร์ กฎหมายและอื่น ๆ เราสามารถค้นหาหนังสือหรือข้อมูลที่อยู่ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ทั่วโลก (ณรงค์ สมพงษ์, 2543, หน้า 207) สำหรับเว็บไซต์เพื่อการศึกษามักจะมีรายละเอียดของเนื้อหา มีสาระสำคัญ มีการเชื่อมโยงไปยังแหล่งข้อมูลทั่วภายในและภายนอกเว็บไซต์ ส่วนเว็บไซต์ที่ทำธุรกิจ บางครั้งอาจพยายามขายสินค้าบางอย่างให้กับผู้อ่าน เนื้อหานั้นเว็บไซต์จึงอาจเสนอเรียงและไม่เป็นกลาง (ศรีดา ตันตะอธิพานิช, 2544, หน้า 181)

สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนได้นำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในหน่วยงานมากขึ้น และมีการจัดทำเป็นเว็บไซต์สำหรับสถาบัน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา และให้ข้อมูลทางด้านการศึกษา แก่นิสิตและผู้สนใจทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นสถาบันการศึกษานั่น ที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการพัฒนาการศึกษา มีการติดตั้งระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัย “Burapha University Network” เครือข่ายมหาวิทยาลัยบูรพา หรือ BuuNet โดยมีสำนักคอมพิวเตอร์เป็นหน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยในการให้บริการคอมพิวเตอร์เพื่อการจัดการศึกษา การบริหาร บริการวิชาการ และการวิจัย เป็นศูนย์กลางประจำภาคตะวันออกในการให้บริการทางคอมพิวเตอร์ และการประมวลผลข้อมูล อีกทั้งยังเป็นศูนย์สารสนเทศของภาคตะวันออก เพื่อการบริการข้อมูลด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม สังคมศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ (สำนักคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยบูรพา, ม.ป.ป., <http://computer.buu.ac.th/history.html>) ซึ่งเครือข่ายบูรพาได้ดำเนินการเชื่อมต่อ กับเครือข่าย ทบทวนมหาวิทยาลัย (uninet) ด้วยความเร็ว 34 Mbps ไปยังทบทวนมหาวิทยาลัย โดยมีการเชื่อมต่อจากทบทวนมหาวิทยาลัย ออกต่างประเทศ ด้วยความเร็ว 1 Mbps มีการบริการประกอบด้วย การให้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเป็นสถานีทำการ WWW การให้บริการระบบต่อสารแบบออนไลน์ต่าง ๆ การให้บริการสร้างโฉมเพจ แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย การให้บริการ web hosting การให้บริการ file sharing บน server bucc4 และ server bucc3 และการเป็นสถานีบริการสร้างโฉมเพจส่วนตัวสำหรับอาจารย์ ข้าราชการ และนิสิตของมหาวิทยาลัยที่มี account บนเครื่อง bucc3 และ bucc4 (สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545, <http://computer.buu.ac.th/buunet/index.php>)

จากการพัฒนาระบบสารสนเทศเหล่านี้ ก่อให้เกิดประโยชน์กับนิสิตมากขึ้น เนื่องจากนิสิตนักศึกษาเป็นกลุ่มหนึ่งที่มีการใช้บริการอินเทอร์เน็ตกันอย่างแพร่หลาย จากผลการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2544 นิสิตระดับอุดมศึกษาเป็นกลุ่มที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด โดยนิสิตระดับปริญญาตรี มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงถึง ร้อยละ 60.3 และนิสิตระดับ

ปริญญาโท ร้อยละ 12.9 ตามลำดับ ส่วนลักษณะของการใช้อินเทอร์เน็ตใน 3 อันดับแรก พบว่า ร้อยละ 94.1 มีการใช้ในรูปของไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 91.1 ใช้เพื่อการค้นหาข้อมูล และ ร้อยละ 71.3 ใช้ในการติดตามข่าว (สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ แห่งชาติ, 2545, หน้า 45- 60)

ในอินเทอร์เน็ตนั้นมีการรวบรวมข้อมูล ไว้มากนัก แต่ข้อมูลที่รวบรวมไว้นั้นมีทั้งข้อมูล ที่ถูกต้อง เป็นประโยชน์และข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง การใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องพิจารณา และเทียบเคียงกับข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่ง และวิเคราะห์โดยใช้ความรู้ประสบการณ์ของตนเองและ ผู้ที่มีความรู้ ว่าข้อมูลนั้นมีความถูกต้องหรือเชื่อถือได้เพียงใด (สมชาย นำประเสริฐชัย, 2542, หน้า 85) ดังนั้นนิสิตจะต้องมีความสามารถในการใช้เว็บ (web skill) และต้องมีการเรียนรู้ที่จะ สืบเสาะหาข้อมูล นอกจากรายการนี้แล้วความสามารถอย่างหนึ่งที่จำเป็นคือ ความสามารถในการกรอง ข่าวสาร (screen) ข้อมูลที่เข้ามายังเป็นจำนวนมาก เพื่อคัดชั้นเฉพาะส่วนที่สำคัญ และทิ้งส่วนที่ ไม่เกี่ยวกับเราออกไป (พงษ์ พาวิจิตร, 2544, หน้า 36)

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บการศึกษาไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมการใช้เว็บในด้านการเลือกใช้ ลักษณะการใช้ และการนำไปใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ยังทำให้ได้เห็นภาพรวมของเว็บการศึกษาไทยในแต่ละสาขาวิชาการศึกษา ผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บการศึกษาไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยจำแนกตามเพศ กลุ่มสาขา และคณะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการใช้เว็บการศึกษาไทย ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับนักการศึกษา และนักเทคโนโลยี ทางการศึกษาของไทย ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเว็บเพื่อการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เว็บการศึกษาไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขา และคณะ

คำถามเพื่อการวิจัย

1. นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีพฤติกรรมการใช้เว็บการศึกษาไทย เป็นอย่างไร
2. นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีความแตกต่างกันด้าน เพศ กลุ่มสาขา และคณะ มี พฤติกรรมการใช้เว็บการศึกษาไทย แตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- ผลของการศึกษาค้นคว้าจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้เว็บการศึกษาไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
- ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางสำหรับพัฒนาการออกแบบเว็บการศึกษาไทย

ขอบเขตของการวิจัย

- การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะเว็บการศึกษาไทยเท่านั้น
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 6,108 คน เป็นชาย 2,015 คน และหญิง 4,093 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาศาสตร์ และเทคโนโลยี และนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 360 คน เป็นชาย 119 คน และหญิง 241 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling)

- ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.2 เพศหญิง

3.1.2 กลุ่มสาขา

3.1.2.1 กลุ่มสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.1.2.2 กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

3.1.3 คณะ

3.1.3.1 พยาบาลศาสตร์

3.1.3.2 วิทยาศาสตร์

3.1.3.3 วิศวกรรมศาสตร์

- 3.1.3.4 สารานุกรมสุขศาสตร์
- 3.1.3.5 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 3.1.3.6 ศึกษาศาสตร์
- 3.1.3.7 ศิลปกรรมศาสตร์

3.2 ตัวแปรตาม

- 3.2.1 พฤติกรรมการใช้เว็บการศึกษาไทย ในด้าน
  - 3.2.1.1 การเลือกใช้
  - 3.2.1.2 ลักษณะการใช้
  - 3.2.1.3 การนำไปใช้ประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิต หมายถึง นิสิตรระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีสภาพเป็นนิสิตในการศึกษา 2545

2. เว็บการศึกษาไทย หมายถึง เว็บไซต์ที่จัดทำเป็นภาษาไทย โดยให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งานนี้คือ

- 2.1 ข้อมูลที่ให้ความรู้เฉพาะด้าน ในหมวดหมู่ต่อไปนี้
  - 2.1.1 ความรู้ทั่วไป
  - 2.1.2 ปรัชญา และจิตวิทยา
  - 2.1.3 ศาสนา
  - 2.1.4 สังคมศาสตร์
  - 2.1.5 ภาษา
  - 2.1.6 วิชาศาสตร์
  - 2.1.7 วิชาศาสตร์ประยุกต์ และเทคโนโลยี
  - 2.1.8 ศิลปกรรม
  - 2.1.9 วรรณคดี
  - 2.1.10 ประวัติศาสตร์
- 2.2 โครงการวิจัย และวิทยานิพนธ์
- 2.3 ข้อมูลการศึกษาต่อ และแนวแนวทางการศึกษาต่อ

3. พฤติกรรมการใช้เว็บการศึกษาไทย หมายถึง การกระทำหรือวิธีการปฏิบัติในการใช้เว็บการศึกษาไทย 3 ด้าน ดังนี้

3.1 การเลือกใช้ หมายถึง การเลือกเปิดรับข้อมูลตามความต้องการและความสนใจโดยพิจารณาจาก ประเภทตามเนื้อหาของเว็บการศึกษาไทย และเหตุผลในการเลือกใช้

3.2 ลักษณะการใช้ หมายถึง วิธีการใช้เว็บการศึกษาไทย โดยพิจารณาจาก ความต้องใช้เวลา ช่วงเวลา สาเหตุ และสถานที่ในการใช้เว็บการศึกษาไทย

3.3 การนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง การนำความรู้ที่ได้รับจากการใช้เว็บการศึกษาไทย มาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ

4. กลุ่มสาขา หมายถึง กลุ่มสาขาที่นิสิตเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยบูรพา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชคณศาสตร์และมนุษยศาสตร์

5. กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หมายถึง นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาตรี ที่ศึกษาในคณะต่าง ๆ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสารารัณสุขศาสตร์

6. กลุ่มสาขาวิชคณศาสตร์และมนุษยศาสตร์ หมายถึง นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาตรี ที่ศึกษาในคณะต่าง ๆ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์